

и първитѣ бѣлѣжити фолклористи на българския народъ, братята Димитъръ и Константинъ Миладинови отъ Струга.

На 1861 г. Миладиновци напечатаха най-значителния за своето врѣме сборникъ, озаглавенъ: Български народни пѣсни. Собрани отъ братя Миладиновци, Димитрія и Константина и издадени отъ Константина. Въ Загребъ, въ книго-печатница-та на А. Якича, 1861, стр. VIII+542. Срв. на стр. 292 фотографска снимка отъ заглавния листъ на сборника. Както личи отъ прѣдговора, пѣснитѣ въ сборника сж били събирани главно отъ македонскитѣ прѣдѣли: Струмишко, Кукушко, Стружко, Битолско, Прилѣпско. Между помагачитѣ при събирането на пѣснитѣ билъ и Райко Жинзифовъ отъ Велесъ. Тукъ трѣбва да добавимъ, че този български сборникъ отъ Македония е билъ издаденъ съ сръдствата и покровителството на сърбо-хърватския архиепископъ Йосифъ Щросмайеръ. Затова и книгата е била посветена на сщия архиепископъ, „великодушни-отъ покровитель народната книжнина“. Признателното писмо на К. Миладинова до Щросмайера, печатано слѣдъ посвѣщението, съдържа слѣдното:

Ваша Превозвишеность и Пресвѣтлость!

Предъ неколку години Български-ве пѣсни собрани, още много време ке стоѣха закопани въ неизвѣстность, ако не бѣше високо-то Ваше участіе. Ваша Пресвѣтлость глобоко почувствува че народно-то образование ѣ найголемо-то ржчательство за благоденствіе-то одъ народ-отъ; и нищо прѣдъ него не щадеещемъ, щедро 'секога и 'секаде помогна въ полезни издавания и училищни потребности. При 'си-те тіе благородни стремленія Ваша Превозвишеность благоизволи да обжрни вниманіе и на найюжни-те Славяни Българи и да покажитѣ великодушно-то ѣ участіе въ издавание-то на това общеполезно сокровище; и на конецъ, окрилатена одъ народно-то доброжелательство, захвати найплодородната идея, и основа Югославянска-та Академія, той драгоцененъ венецъ на толку голѣми Ваши благодеянія.

При такви сіяйни Ваши услуги на книжнина-та сѣ осмелихъ да посвѣтамъ на име-то одъ Ваша Пресвѣтлость това собрание отъ народни-те пѣсни, кое, молямъ, благосклоно да